

*Perdus & pernox in publica commoda sudas,
Das calamo effectum quod date voce nequis,
Nunc quæ Chrifisonum doceat ratio optima cultum,
Pro folita ingenii dexteritate refers.
Nunc Evangelii calamo mysteria pandis,
Quæ fuerant populo tradita voce tuo.
ISAIDÆ excultum calamo est interprete CARMEN,
Eratag, è verbis pondera dia rei.
ANNE EDERA LUCET BIS VERNANS LONGIUS, IN RE
GRATIA? SUSPENDE hanc, vendibilemq; proba.
Sic te fama vehet, rapidis subducta quadrigis,
Æthereisq; addet carmine numinibus.*

M. Joel Pinnovius, Poëta
Cæfareus.

V.

Ad S. JEHOVAM veræ Ecclesiæ tutorem &
curatorem fidelissimum, PARODIA,

Ad Oden 35. Libr. 1. Carm. Horatii.

O Diva, gratum quæ regis Antium, &c.

OJOVA! celsum qui regis æthera,
Potens vel imis eligerè è locis
Iros egentes, atqve Cræfos
Trudere de gradibus superbos:
Totius orbis machina te colit
Rerum PARENTEM te DONINUM maris,
Quicumque rostratis laceffunt
Cæruleum pelagus carinis:
Tete IMPERATOR, tete EPHORI & DUCES
Diviq; REGES, turmaqve PRINCIPUM,
Arcesq; & Urbes, & Lycæa,
Et COMITES metuunt potentes.
Tuere salvam ECCLESIOLÆ tuæ
Stantem columnam, ne Satanas frequens
Ad arma cessantes, ad arma
Concitet & tuum OV LE turbet.
Te semper ambit nostra precatio,
Casus acerbos aut tragicos ferens
Suspicio alto, nec benignum
NUMEN abes, locuplesq; NUMEN.
Te firma SPES & sancta FIDES cruce
Stipata tristi quàm colit, ac EROS?
Tu CHRISTE mutatâ labantes
Mente viros DEUS ò reflectis.
Ac CARDINALES & MERETRIX retrò
ROMANA cedit, diffugiunt libris
Sacris relictis JESUITÆ
Bella movere bonis parati.
Serves JEHOVA ò REX tua dogmata,
Serves CATECHISMUM MICROBIBLIA,
Servesqve Myftas orthodoxos,
ARNTIADENq; tuum ministrum.
Heu noxiarum & nos scelerum pudet,
O CHRISTE! Quid nos improba fecimus
Ætas? quid intactum maligni
Liquimus? Ecce ferox jberus
Metu absqve CHRISTI jam fuerit, & facris
Haud parcitaris: ò utinam tuo
Furore contundas SVITAS
PAPICOLAS, fociosq; CALVI.

AD CHRISTIANOS ORTHODOXOS.

Eργον εν ανθρώποισι, πείλνυτόν έστι, νομίζον
Ζωοδοτα ψυχὰς Χριστῶ ἰπταμένους.
Hò ευαγγελίοιο μελίρρυτα δόγματε πείσιν
Ανδράσιν ὀρθοτομῶν, ἠδὲ γυναίξιν σφῶς,
Κ' ἀντιδικὰς ἀγνοίας ἀνδρείως ῥήμασ' ἐλέγχον,
Ὡς γίνῃ ἀνθρώπων ἐκ δόπολῶλι ὄλον.
Σωτήρ εν Χριστὸς πείσας κύρυκας ἀγαυίας
οὐρανόθεν πέμπῃ ἡγαθέοιο λόγῃ.
οὐ παιδῶντες λαίς δρεπίς πῶς ἀγαυίας,
Καὶ πῶς ὁμοφροσύνῃ, πῶς ἰσοφροσύνῃ,
ἐν κλυτῇ δ' ἰσθεῶν λάμψῃσιν ἐγέρσῃ, ἐρασίῃ
Ὡς λάμπῃ, λαμπρῶ Ἡελίοιο φῶς.

ἐν τῷ τῷ πῶς ὁ φρονες ἐοδλὸν ἀγαυῇ
Ποιμένα ΚΕΛΑΪ ΩΝ ἈΡΝΤΙΟΝ ὀψόμεθα,
Καὶ γὰρ χριστιανοῖσι καλοῖς ἔργοισι ἐλόγοισι
Ὡς ἀστὴρ λάμπῃ ἔλι, ὑψιφανῆς.
Χριστιανοῖς ὀρθον καὶ ἀλεθεῖα δέικνυσιν οἶμον,
Χριστῶ ἀληθείας ἡγεμόν' ἐσόμεν.
Μῆν ὈΔΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ πρὸς τὸν θῶν, ἠδὲ ἈΤΡΕΚΕΙΝ
Κ' ἠδὲν ἔχουσι πλ. ΖΩΗ ὀδ' ἄμμιπέλῃ.
Ὡσπερ ἀστὴρ θείῃ πολυδρεκ ἐνέγραφε βίβλον
ἈΡΝΤΙΑΔΗΣ τμῆς ἄξι αἰε κλυτῆς,
τῶ λόγῳ ἡγαθέα ἰσομισῶν ψόμασ' ἐλέγχῃ.
Σφάλματακ' ἀντιδικῶν δέικνυσιν ἀιρέτικῶν,
Βυλόμεν δῆμον ὄον ἐμμενοι, ἐκ δόπολῶλι,
Καὶ καθαρῶς κρατῶν τὸν ΘΕΟΝ ἐσκαλέν;
τῶνεκα ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ἰσογλωσσῶν ἐργεγετε βίβλον,
Καὶ τὰς ἀιρέτικὰς βάλλετε πρὸς κόρυκας,
Καὶ πῶτην πείσας πολυῖσσορα ἐργεγετε βίβλον
ψαλμῶν, ἔς βασιλῶς δι' ἐπίσῃ Δαβίδ,
Καὶ μελ' ἀντιπῶνα φιλοπῶνα καὶ πολυπῶνα
Καὶ ἰσοπῶνα αἰε ψάλλετε ἈΡΝΤΙΑΔΗ
Ὀπῶς γηθοσύνως ἐκδοῖη τοῖς ἰσοπῶντοισι
Χρήσιμα τῶς ναοῖς, χρεσῶτε πῶσι νεοῖς.

Ad reverendum & clarissimum Dominum
EPHORUM nostrum Paraphrasis ad Epist. 4
Lib. 1. Epistol. Horatii:

Albi nostrorum sermonum candide judex, &c.

ARNTI sanctorum sermonum candide Myfta,
Quid nunc te dicam CELLIS facere incluta in urbe?
Scribere, doctorum quæ magna volumina vincant?
An DOMINI ex hylis herbas captare salubreis?
Promentem, quicquid Cellano est agmine dignum?
Curantem, quicquid dignum est Pastore verendo?
Non tu corpus habes sine pectore? Dii tibi acumen,
Diiq; tibi ingenium, dicendi artemq; dederunt.
Quid cupiet docto hoc Ecclesia majus JANO,
Qui canere & fari didicit, quæ novis, item quem
Gratia & Eusebie & constans comitatur Alethe,
Cuiq; valetudo & robur donatur ab astris,
Et sanus victus non deficiente culina?
In SPE, sinceraq; FIDE, absq; timore in AMORE
Deniq; crede diem tibi dilucere supremum,
Grata tibi, quæ tu SPE constanti experis, astra,
Gaudiaq; haud ullos fines habitura dabuntur.
NUMEN ibi sanctum cernes dominesq; beatos,
Æthereas mentes renovatâ ibi tu cuce vises,
Atq; Antichristi videbis de grege porcos.

M. Jacobus Everhardi, Peccels-
heimia-Paderbornensis Westpha-
lus, Scholæ Cellensis Rector, An-
no 1616.

VI.

Dispeream ISAIDIS si quemquem reddere PSALMOS
Et Zelo atqve stylo plenius audierim;
Quàm te, magnè ARNDES! decus immortale sacri
Ordinis, ingenii dexteritate valens:
Sic numero, nervo, momento, & pondere rerum
Scripta tua ornas; & singula voce animas.
Hoc vidit, nostri, GERHARDUS, gloria Ludî,
Miratus studium, judiciiq; fidem.
Elogioq; librum meritò celebravit, & optat
Annosam vitam JANE subinde tibi.
Ergo meas laudes frustra addo Patrone colende,
Ipse fatis pollens laudis honore tuæ.
Hoc unâ p' ecor ut CALEBIMOSISq; fenestam
Vivos, ulterius notificesq; libris.

Debit. observantiæ ergo adjiciebat

Wilhelmus Fggelingius, Cellâ-Saxo
in incluta Salana S. S. Theol.
Studiofus.

VII. Scri-